

אור עליון

יו"ל על ידי ארגון להפצת יהדות "נשמת כל חי"

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-צורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה שנייה | אב תשע"א (תהא שנת אור עליון) גיליון מס' 20

054-848 6661 Mhbp52@etrog.net.il

פפירוס טאפיטור

פרופסור וליקובסקי. מעתה, הוברר כי הפפירוס נכתב בזמן יציאת מצרים, ולא זו בלבד, אלא לפתע הוברר כי 13 אירועים שונים הכתובים בתנ"ך מצטלבים באופן מדהים עם ממצאים ארכיאולוגיים שנמצאו, כגון: נפילת חומות יריחו, ביקור מלכת שבא בישראל בזמן שלמה המלך, ועוד.

עבודותיו של וליקובסקי גרמו לזעזוע עמוק ביותר בקרב קהיליית החוקרים העוסקים בתחום זה של המחקר הארכיאולוגי. רעיונותיו איימו למוטט מבנים מסועפים שנבנו על ידי חוקרים רבים בדי עמל, יחד עם כל טענותיהם ולגלוגם על דברי התנ"ך מכח ממצאים ארכיאולוגיים, אשר כעת התברר כי ממצאים אלו דווקא מאמתים את דברי התנ"ך. מפחד גילוי האמת הופעל "טרור מדעי" כנגדו: הוצאת הספרים "מקמילן" נדרשה להסכים שלושה מומחים נוספים יאשרו את תוכן הספר כתנאי לפירסומו. לאחר שהדבר נעשה, והספר יצא לאור, הופעלו איימי חרם על ההוצאה מצד הממסד המדעי, עד שזו ויתרה על הזכויות, והספר הועבר להוצאה אחרת. כמו כן, מנהל האגף האסטרונומי של מוזיאון הטבע בניו יורק פוטר בגלל כוונותיו להציג כמה מרעיונותיו של וליקובסקי, ועוד, ועוד. ממה הם

את הכרונולוגיה של כל העמים הקדומים במזרח התיכון. אמנם, יש לדעת ששיטתו נולדה כתוצאה מחישובים מסורבלים, ומורכבת מחוליות חלשות, המבוססות על בליל של עובדות והשערות כאחד, מחוסר מקום להסבר חישוביו המסובכים, נסתפק בדבריו של יהושע עצינן בספרו "התנ"ך האבוד": "המערכת המצרית אינה אלא מודל שנבנה על ידי עובדות והשערות".

והנה, פרופסור עמנואל וליקובסקי הוכיח בספריו הרבים ("עולמות מתנגשים" Worlds in Collision. "תקופות בתוהו" Ages in Chaos.

במסגרת סדרת המאמרים בעלונונו על ממצאים ארכיאולוגיים המאמתים את התנ"ך, ("נתגלו שרידים מנס קריעת ים סוף" בגליון מס' 16, "גילינו את המבול" בגליון מס' 18), בבחינת "אמת מארץ צמח", נתייחס הפעם ל"פפירוס איפואר", המאמת את עובדת עשרת המכות שקיבלו המצרים, כמתואר בחומש שמות. ("פפירוס" - מסמך שנכתב בתקופה קדומה מאד, בכתב ובחומר שנהגו להשתמש באותה העת. "איפואר" - שמו של כותב הפפירוס המדובר).

מהו "פפירוס איפואר"? פפירוס איפואר היא קינה של מקונן מצרי בשם זה, המבכה את חורבנה של ארצו. מרוח הדברים של הכותב ניכר בעליל, שאין הוא כותב נבואה כל שהיא על העתיד, אלא תיאור עצוב וכואב של אסונות יוצאי דופן המתרחשים לעמו המצרי, שהוא עד להם. חורבן זה, כפי שהוא מתואר בקינה, מזכיר באופן ברור את עשרת מכות מצרים לפרטיהן, בדיוק כפי שמתואר בתורה. ואפילו עמוד האש ההולך לפני המחנה מוזכר בפפירוס: "ראה, האש עלתה גבוה גבוה, ולהבתו הולכת נגד אויבי הארץ". כמו כן מודגש לאורך כל הדרך כיצד העבדים והשפחות אינם שותפים לסבל, ואדרבא, הם נהנים: "הנה השפחות לובשות תכשיטי הגבירות", מתאים לכתוב (שמות יב. לה): "וַיִּשְׁאָלוּ מִמְּצָרִים כְּלֵי כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב וְשִׁמְלֹת".

פפירוס איפואר

פרופסור עמנואל וליקובסקי (1895-1979)

ועוד) מתוך הסתייעות בתחומים רבים ומגוונים, כי יש להסיט את כל הכרונולוגיה המצרית ב-600 שנה קדימה. שיטתו הוכחה כנכונה אף במחקר מדעי שערך ד"ר מילה, הוא שלח בד מתכריכי חנוט מצרי לבדיקות בפחמן-14, התוצאות שפורסמו אכן הראו שהתכריכים הם מן המאה הרביעית ולא מן המאה השתים-עשרה לפסה"ל. כלומר, 600 שנה לאחר התאריך של הכרונולוגיה המקובלת, בדיוק כטענת

הפפירוס מונח במוזיאון לידן שבהולנד משנת ה'תקפח (1828 למניינם), ומספרו הקטלוגי הוא 344. הפפירוס כתוב משני צדדיו, ומכיל שבעה עשר עמודים. רק בשנת ה'תרסט (1909 למניינם) הצליח ההיסטוריון אלן גרדינר לתרגם את הפפירוס מכתב החרטומים לאנגלית. אך הוא כותב בקידמתו כי לא יתכן שהתיאור הוא ריאלי, שכן אין כל הגיון בכך שהעבדים והשפחות נהנים בשעה שהאדונים סובלים. בדרך כלל, כל אימת שיש אסון כלכלי, מגפה וכדומה, העבדים והשפחות הם הראשונים לסבול!

החוקרים לא קישרו בין הפפירוס לבין סיפור יציאת מצרים התנכ"י, למרות ההקבלה הגדולה שביניהם, משום שבהתאם למקובל ולמוסכם על המחקר ההיסטורי, נקבע מקומו של הפפירוס בטעות 600 שנה לפני יציאת מצרים.

ה"כרונולוגיה המצרית" וקביעת התאריכים של כל הממצאים במצרים, המקובלת בקרב החוקרים, נקבעה על ידי האגיפטולוג לפסיוס, שעמד בראש משלחת של חוקרים גרמנים, על פיה קבעו גם

כל כך מפחדים? נקודה למחשבה. (הערה: מחוסר מקום נאלצנו לקצר בשיטתו של וליקובסקי, להרחבה בענין ראה באתר "התנ"ך וארכיאולוגיה של העולם העתיק" שמוקדש כולו לנושא. וכן בספר "התנ"ך האבוד", יהושע עצינן, ובספר "מסע אל פסגת הר סיני", הרב מרדכי דוד נויגרשל, נספח ב).

חודש טוב ומבורך
הרב מנשה בן סרית

חלק מן ההקבלות בין פסוקי התורה ופפירוס איפואר

פפירוס איפואר	ספר שמות
מכות בכל הארץ, דם בכל מקום.	וְיִהְיֶה הַדָּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם (ז, כא). מכת דם.
נהרה הוא דם. האנשים נרתעים מלטעום, בני אנוש צמאים לדם. אלה הם מימינו, זהו אושרנו! מה נעשה? הכל נחרב.	וַיִּהְיֶה כָּל הַמַּיִם אֲשֶׁר בְּיַאֲר לְדָם... וַיִּחַפְרוּ כָּל מִצְרָיִם סְבִיבֹת הַיַּאֲר מֵיִם לְשִׁתּוֹת, כִּי לֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִמֵּיִם הַיַּאֲר (ז, ככה). מכת דם.
כל החיות לבסם בוכה הבקר גועה.	הֲנֵה יֵד ה' הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשֵׂדָה, בַּסּוֹסִים, בְּחֻמְרִים, בְּגַמְלִים, בְּבָקָר וּבְצֹאן, דָּבָר כְּבֹד מֵאֵד (ט, ג). מכת דבר.
עצים הושמדו. אמנם כן, שערים, עמודים וקירות נאכלו על-ידי האש... מצרים בוכה. ארמון המלוכה בלא רווחיו [אוצרותיו], בלא פירות, בלא תבואה, אשר לו [לאוצרות, היו בערב] שייכים החיטה, השעורה, האווזים והדגים.	וְהָיָה יָד ה' וְתַהַלֵּךְ אֶשׁ אֶרְצָה... וַיִּבֶן הַבְּרָד בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם אֶת כָּל אֲשֶׁר בְּשֵׂדָה, מֵאֵדָם וְעַד הַמָּהָה, וְאֵת כָּל עֵשֶׂב הַשֵּׂדֶה הָפָה בְּהַבְּרָד, וְאֵת כָּל עֵץ הַשֵּׂדֶה שִׁבַּר (ט, כגכה). מכת ברד.
אמנם כן, השחת הכל אשר עוד אתמול נראה, האדמה הושארה ללאותה כמו אחרי קציר פשתה. אין למצוא פירות ולא ירק... רעב.	וַיֵּאכַל אֶת כָּל עֵשֶׂב הָאֶרֶץ, וְאֵת כָּל פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרָד, וְלֹא נֹתַר כָּל יֶרֶק בְּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשֵּׂדֶה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם (י, טו). מכת ארבה.
הארץ בלי אור	וְיִהְיֶה חֹשֶׁךְ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם (י, כא). מכת חושך.
אמנם כן, בני הנסיכים הושלכו לעבר הקירות. בתי הסוהר חרבו.	וְהָיָה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם, מִבְּכוֹר פְּרֹעָה הַיֵּשֶׁב עַל כְּסֵאוֹ, עַד בְּכוֹר הַשִּׁבְי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר (יב, כט). מכת בכורות.
היתה צעקה גדולה במצרים. הנהמה נשמעת בכל הארץ מעורבת בקינות. מי שמניח אחיו באדמה נמצא בכל מקום. אמנם כן, הגדול והקטן זקוק: הלואי ואמות. האמנם זהו סוף האדם? לא הריון ולא לידה?	וַתִּהְיֶה צַעֲקָה גְדֹלָה בְּמִצְרָיִם כִּי אֵין בֵּית אִשׁ אֲשֶׁר אֵין שָׁם מֵת... וַתִּחַזְקוּ מִצְרָיִם עַל הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחֵם מִן הָאֶרֶץ, כִּי אָמְרוּ כָּלֵנוּ מֵתִים (יב, כטלג). מכת בכורות.

העלון מוקדש לעילוי נשמתו הטהורה של הבחור היקר והחשוב נעים ההליכות, מופת לרבים, נוח לשמיים ונוח לבריות, מסביר פניו לזולת, אהוב על הבריות

ליעד הראל בן ציון ואסתר מזרחי ז"ל

שירת כקצין ביחידה קרבית בצנחנים, שימש כמאבטח האישי של ראשי ממשלות ישראל. נהרג בקיצור ימים ושנים בתאונת דרכים סמוך ליישוב ביתר ביום כ' כסלו תש"ע ת.נ.צ.ב.ה

שאל את הרב

מאת העורך
הרב מנשה בן פורת
שליט"א

שאלה מאברך כולל: אנחנו זוג צעיר, התחתנו לפני שנה בערך. בשנה החולפת גרנו בשכירות סמוך להורי אשתי. הורי אשתי מבוגרים ואינם מתערבים לנו בחיים, אבל הדבר גורם לי צער, כיון שאשתי נמצאת הרבה אצל הוריה, והיו לנו קצת ויכוחים על זה. עכשיו אנו צריכים לפנות את הדירה ומחפשים דירה אחרת בשכירות. אני שמחתי, כי זאת הזדמנות לשכור דירה הרחק מבית הוריה, אבל אשתי מעוניינת לשכור דירה שוב בסמוך לבית הוריה. מה כבודו מייעץ לנו?

תשובה: רבותינו (פלא יועץ ערך מחלוקת, ועוד) מייעצים, שלא כדאי שכלה תגור סמוך לחמותה, מאחר שיש מתח טבעי בין כלה לחמותה, (החמות מרגישה שכביכול הכלה "גנבה" לה את הבן). מסתבר, שגם לא רצוי לזוג צעיר לגור בסמיכות להורי אשתו, כי זה פתח להתערבות ההורים בחיי הזוג הצעיר ולמריבות.

אבל במקרה שלך, הרי הורי אשתך אינם מתערבים לכם בחיים, ואינם מפריעים לכם כלל. ומה שאשתך הולכת "הרבה" להוריה, כהגדרתך, מה זה מפריע לך? הרי היא הולכת בזמן שאתה בכולל ואינך בבית, ואילו כשאתה מגיע בערב היא נמצאת בבית, כמו שסיפרת לי. אלא בא ואסביר לך מדוע אתה מצטער על כך? בגלל שאתה מרגיש שאשתך לא שייכת לך לגמרי. ולהרגשתך, כל עוד שיש לה אהבה וקשר להוריה - היא אינה אוהבת אותך בצורה שלמה. עליך לדעת ולהפנים! אלה סתם רגשות שווא, אשתך אוהבת אותך ואת הוריה בצורה מושלמת.

סליחה אם אומר לך, שמצונןך שאתך תהא קשורה אך ורק אליך נודף ריח של שתלטנות. ישנם זוגות רבים שמרגישים הרגשה כזו בסיטואציה דומה - בזמן לידת תינוקם הראשון, כאשר באופן טבעי האשה מעניקה הרבה אהבה וחובה, וגם את רוב זמנה לתינוק. והרבה בעלים מרגישים פגועים, כביכול אהבת האשה עברה לתינוק. אבל פשוט לכל בר דעת, שאין אהבת התינוק באה על חשבון אהבת הבעל. ואהבת הבנים שונה במהותה ואופיה מאהבת הבעל. באותה מידה אהבת ההורים כלל וכלל אינה באה על חשבון אהבת הבעל.

אוסף ואומר, אהבת אשה להוריה זה דבר טבעי, כשם שאתה באופן טבעי אוהב את הוריה, ואם ח"ו תנסה לחבל בקשר זה, אתה עלול לקבל אשה ממורמרת ומתוסכלת, כי זה בניגוד לטבעה. לכן עצתי, שדווקא תשכרו דירה בסמוך להורי אשתך, וכך תקבל אישה שמחה, מרוצה, ובהחלט גם אוהבת.

שאלה: קודם כל, חילקתי באוניברסיטה שלי ובבתי הכנסת כאן בצרפת את העלונים. אנשים מאד נהנים מהעלונים, כי הם מחפשים "הוכחות" לאמיתות התורה, לאחר הבלבולים מגילויי המדע וכו', וזאת הם מוצאים בעלונים שלכם. וכעת לשאלתי: לפני כשלוש שנים, נדרתי נדר לגבי כוס קידוש שאשתמש בה לראשונה בברית מילה של הבן זכר שייולד להוריי. אך זה לא קרה, ואני רוצה להשתמש בכוס הזה. האם ההתרת נדרים שאני עושה ביום כיפור מספיקה לבטל את הנדר שלי, או שאני צריכה ללכת לרב להתיר את הנדר?

תשובה: למרות שנדרת בלשון שבועה ("נדר" האדם אוסר את החפץ עליו, ואילו ב"שבועה" האדם אוסר על עצמו דברים), ואין זה נחשב לנדר, עדיין את צריכה להתיר את נדרך, כמו שמפורש בשולחן ערוך (יו"ד, ר"ה): "כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים".

מה שעשית "התרת נדרים" ביום כיפור אינו מועיל, כיון שהתרה זו מועילה רק לגבי נדרים שאיננו זוכרים שנדרנו, ולא לנדרים שאנו זוכרים שנדרנו.

(פסקי תשובות, תקפא"ז). אבל את יכול לסמוך על "מסירת המודעה" שמסרת ב"התרת נדרים", ואז אנו מבטלים את כל הנדרים שנידור בשנה הבאה, ולא נזכור בשעת הנדר את "מסירת המודעה". נכון, שישנה מחלוקת בפוסקים האם "מסירת המודעה" מועילה או לא, (חזו"ע, ימים נוראים, עמוד מה, ד"ה והנה), אבל להלכה אנו פוסקים להקל בזה בנדרים דרבנן, כגון מי שנהג דבר במשך שלושה פעמים שנחשב לו כנדר (יב"א, ח"ב, א"ח, סוף סימן ל. "חזון עובדיה" ימים נוראים, עמוד קל). ק"ו במקרה שלפנינו, שחיוב ההתרה הוא רק כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים.

ניתן להפנות שאלות בהלכה וביהדות לרב מנשה בן פורת שליט"א - מוסמך להוראה ומרצה ב"הידברות", במייל mhbp52@etrog.net.il, או בטלפון 054-8486661. כמו כן כשנגמור להקים בעז"ה את האתר "אור עליון" יהיה אפשר להפנות שאלות לכבוד הרב דרך האתר.

הכונו... הכונו... להעלאת האתר הענק "אור עליון" לאינטרנט

שאל את הרב הרב מנשה בן פורת שליט"א

קבלה לעם: שיעורי וידאו מהמקובל הרב בניהו שמואלי שליט"א

הורדת עלונים

אוניברסיטה יהודית: כל ההוכחות לאמיתות התורה

ועוד, ועוד

עלות הפרוייקט כ-5,000 ש"ח
אנא תירמו בעין יפה

ניתן להקדיש את האתר לרפואה, להצלחה, ולהבדיל לעילוי נשמת יקירכם

צלצלו ותירמו 054-8486661

הלכות תשעה באב

דיני סעודה המפסקת

א. אסור לאכול בשר, כולל בשר עוף ודגים, ולשתות יין, ב"סעודה המפסקת" (=הסעודה האחרונה שלפני הצום). אבל מותר לאכול סרדינים, דג מלוח, ונקניק פרווה בסעודה זו.

ב. אין לאכול יותר מתבשיל אחד ב"סעודה המפסקת". ונהגו לאכול ביצים או עדשים, שזה מאכל אבלים, אבל אסור לאכול את שניהם. וכדי שלא יישאר רעב במשך הצום, לפי לאכול סעודה טובה כשעתיים לפני הסעודה המפסקת. ולא יאכל יותר מדאי עד שהאכילה בסעודה המפסקת תהא אכילה גסה. (מ"ב, תקנ"ב, כב).

ג. נהגו לשבת על הארץ בזמן אכילת סעודה המפסקת

איסור אכילה ושתייה

א. תשעה באב אסור באכילה ושתייה. ואפילו מעוברות ומניקות מתענות. ויש להקל למעוברת שהיא חולנית, וכן לילודת בתוך 30 יום מזמן הלידה.

ב. חולה שאין בו סכנה, (=שנפל למשכב, או שיש לו כאבים בכל גופו) - פטור מהתענית. ואין צריך לומר בחולה שיש חשש שיבוא לידי סכנה באם יצום. אבל מי שרק חש כאב בראשו וכדומה - חייב להתענות.

ג. כל המתאבל על ירושלים - זוכה רואה בשמחתה. וכל האוכל ושותה בתשעה באב - לא יזכה לראות בשמחתה.

האסור והמותר בתשעה באב

א. אסור להתרחץ בתשעה באב, אפילו במים קרים. ואפילו להושיט אצבעו במים אסור. ומי שידיז מלוכלכות, או

תשעה באב, אך יש להתיר מלאכה בליל תשעה באב. ואסור למכור ולקנות בת"ב מלבד דברי מאכל בלבד.

ז. אסור לומר "שלום" לחבר, כמו בני אדם אבלים ומנוודים. ואם חברו הקדים לו שלום, יענה לו בשפה רפה ובכבוד ראש (=ברצינות). ומצד הדין מותר לומר "בוקר טוב" לחבר, וטוב להחמיר בזה.

ח. אסור לטייל בתשעה באב, שלא יבוא לידי קלות ראש.

יב. יושבים על הארץ בליל תשעה באב וביום תשעה באב עד שעת המנחה (שעה 13:15). אלא שיש לתת בגד מתחתיו שיפריד בינו לבין הקרקע. ומותר לשבת על כרית וכדומה שאינו גבוה טפח (8 ס"מ). ומי שחלש יכול להקל ולשבת על שרפרף וכדומה שאינו גבוה 24 ס"מ.

יג. כל הדברים האסורים בתשעה באב אסורים מתחילת ליל תשעה באב עד לסוף היום, ואין להקל בהם כלל באמצע היום. ונשים שנהגו לשטוף הבית בשעות אחרי הצהריים, אם מוכנות לבטל מנהגן - תבוא עליהן ברכה. ואם מתעקשות להמשיך במנהגן - אין לגעור בהן, כי עושות כן לחזק האמונה בליבם בבית הגאולה בקרוב, אמן.

יש לו הפרשה בעין בקומו משניתו - מותר לשטוף הכלוך במים.

ב. בנטילת ידיים בבוקר, וכן ביציאה מהשירותים, יש ליטול הידיים עד מקום חיבור האצבעות לכף היד בלבד. אבל חולים הנוטלים ידיהם לפני הסעודה, וכן כוהנים הנוטלים ידיהם לפני "ברכת כוהנים", נוטלים כרגיל עד סוף פרק הזרוע.

ג. אסור לסוך גופו בשמן, ואפילו רק מקצת גופו. וכל סוגי הקרם על בסיס שמן בכלל האיסור. אבל מותר למרוח משחה לרפואה.

ד. אסור לנעול נעליים או סנדלים מעור. אבל מותר לנעול נעליים העשויים משאר חומרים, כמו נעלי קרוקס וכדומה.

ה. אסור ללמוד תורה, כיון שלימוד תורה מביא לידי שמחה. אבל מותר ללמוד דברים עצובים, כגון: מגילת ומדרש איכה, הלכות אבלות, וכדומה. ויש להתיר לקרוא תהילים, לאדם שאינו יודע ללמוד דבר מלבד קריאת התהילים.

ו. נהגו שלא לעשות מלאכה ביום

הרה"ג מאיר מאזוז שליט"א באמירת הקינות

חמאס, מי אתה בכלל?

לקראת חודש ספטמבר הקרוב, הוא חודש אלו, בו מתכוננים הפלסטינים לבקש מהאו"ם הכרה במדינה פלסטינית, ולאור התחזיות השחורות בקשר למאורעות שיתרחשו סביב העניין - קצין בכיר בצה"ל, מקים ומפקד פלוגה מודיעינית, כותב תחקיר לקוראי "אור עליון" על תולדות החמאס • המסקנה ברורה: לחמאס עצמו ברור שלא יוכל לנצח אותנו אילו נשמור אנו תורה ומצוות. מביך שדווקא החמאס צריך ללמדנו זאת • האם החודש הבא יהיה "ספטמבר השחור" או "אלול הלבן"? זה תלוי במעשינו.

הינו עם בעל שמירה והשגחה אלוהית מופתית אשר מגינה עליו. (אינתפאדה, עמוד 222).
בפברואר 1988 אימצה "תנועת ההתנגדות האיסלמית" את השם "חמאס". יאסין דבק בעמדתו שלא להתערב בנעשה למרות הלחץ האדיר מבית ומחוץ, ופתאום בדרך פלא ללא הודעה מוקדמת לאחר כ-10 חודשים של "התאפקות", נולדה "האמנה הפלסטינית של החמאס" ומתנועה דתית חברתית, הפכה לתנועה הקוראת למלחמת דת (גי'האד) גלויה נגד ישראל. משנשאל יאסין: "מה קרה לשינוי המגמה?" הוא שתק ולא ענה. אך מקורביו ענו: "התשובה נמצאת ב"אמנה הפלסטינית" (ראו מסגרת להבנת הדברים).

אז מה באמת גרם לשינוי? יאסין, במשך שנתה הראשונה של האינתפאדה ניהל מאות שיחות ודיונים אודות אמונתו של עם ישראל, מצב הנוער והחינוך הישראלי, הצניעות, וכו'. כמו כן ההנהגה האיסלמית ערכה סקר בין תושבי ישראל בנושא אדיקותם הדתית. תוצאות הסקר עודדו מאוד את יאסין. לטענתו היהודים נמצאים במהלך של תופעת "חילון" אדירה, הנוער הישראלי מושפע מתרבות המערב, אינו צנוע, אלים, ריק מתוכן, מבלה במועדונים וצופה בסרטים.

החמאס ברשות יאסין טוענים: היהודים הם "אָהֶל אֶל כִּיתָב" - עם הספר. כל עוד שהם אווזים בספר התורה - לא ניתן ואסור על פי האסלאם להרוג אותם, הם נחשבים "בני חסות". אך במידה והם אינם אווזים בספר, וכופרים בתורת משה רבם בן עמרם, הם נקראים "כופר" - "הכופרים על ארצנו הקדושה", ואז ניתן לנצחם.
לסיום אציין, כי תוך כדי כתיבת המאמר יצרתי קשר עם אחד מחוקריו של יאסין, וביקשתי לברר על השינוי שחל בגישתו של יאסין. החוקר יב. השיב לי שיאסין הסביר לו את הדברים כנ"ל.

החלטת מרן שליט"א, מסר שר הדתות את החלטת משרדו לממשל הישראלי: **"אין לאשר את אגודת אל מוג'מע אלאסלמי"**. (השיח אחמד יאסין מראשות אלמוג'מע להנהגת החמס", עמ' 9).
אולם ממשלת ישראל, העדיפה להתעלם מאזהרתו של מרן שליט"א, וסברה, שלהיפך יש לחזק ולעודד את פעילות אלמוג'מע. גוף זה יהווה משקל נגד מול אש"ף, ויצור מאבקי כח פנימיים בין הפלגים היריבים ברצועת עזה, אשר באחריתן ישרתו את האינטרס הישראלי, ויביאו תועלת רחבה יותר בעתיד". וכך בתחילת 1979 אישרה ממשלת ישראל לרשום כדין את העמותה הנ"ל. כמובן, שלאחר החלטה זו מעמדו של אחמד יאסין הלך והתחזק.
בשנת 1982 לאחר התמוטטות אש"פ במלחמת "שלום הגליל" - לבנון. החל יאסין להקים אגף צבאי חשאי של "האחים המוסלמים" ברצועת עזה בשם "אל-מג'אהדין אל-פלסטיניות". ב-1984 נתפסו הרובים בביתו של יאסין והוא נדון ל-13 שנות מאסר בגין החזקת נשק. הקמת ארגון צבאי וקריאה לחיסול מדינת ישראל, יאסין לא השלים את תקופת כלואתו, ושוחרר כעבור אחד עשר חודש בלבד. (חבל, שהוצרכנו ללמוד בדרך הקשה עד כמה עיני חכמי התורה צופיות למרחוק).

השינוי בעמדת החמאס - מדוע?

עם פרוץ המהומות ברצועת עזה, בדצמבר 1987, פקדו את ביתו של השי"ח יאסין בשכונת זיתון בעיבורי עזה, פעילים מקרב מאמיניו, ודרשו להצטרף למהומות ברצועה ובאיו"ש. יאסין ענה בתקיפות: "בשום פנים ואופן לא, עדיין לא הגיעה השעה ואין לבצע כל פעילות טרור". **יאסין הסביר למאמיניו, שהקוראן מעיד שאי אפשר לנצח את הישראלים. באופן טבעי היהודים מכונים עפ"י האיסלאם: א-שעב אל מוכתר" - "העם הנבחר". עם ישראל**

אחמד איסמאעיל (ישמעאל) יאסין נולד בכפר אל ג'ורה בשנת 1938. לאחר מלחמת ששת הימים בשנת 1968, נותר ארגון "האחים המוסלמים" בעזה ללא מנהיג, אז מונה יאסין לעמוד בראש הארגון באזור. ב-1973 מיד לאחר מלחמת יום הכיפורים החליט יאסין להקים אגודה תרבותית דתית, לימים נודעה בשם "אל-מוג'מע - אלאסלמי". באותה שנה קיבל יאסין לידיו ע"י "הממשל הישראלי" את ניהולו של מסגד גדול בשכונת ג'ורת אל שמש, מקום זה הפך במהרה למרכז רוחני, דרשותיו של יאסין שאבו לתוכן עשרות מובגרים וצעירים כאחד.
בשלהי 1978 החליט יאסין להגיש בקשה רשמית אל "רשם העמותות" הישראלי לרישום האגודה. יאסין הבין שרק לאחר אישור רשמי של מדינת ישראל, והכרה באגודה ובפעילותיה, יוכל בקלות לנהל חשבונות בנק, ולגייס תרומות בישראל ובארצות ערב, חותמת ישראלית תהווה בעבורו אישור בינלאומי שמדובר בארגון וולונטרי פלסטיני, ולא "חלילה" בארגון טרור. יאסין חש כי "הממשל הישראלי" אוהד את פעילותו בעזה. תחושתו אכן היתה נכונה. אנשי יאסין הגישו את הבקשה דרך "הממשל הישראלי" בעזה אל "ממשלת ישראל - רשם העמותות".

מרן שליט"א צופה למרחוק

על מנת שתראה העמותה המואנית ומוסרית, ביקש אחמד יאסין לאגד תחתיה אך ורק פעילים בעלי השכלה גבוהה. הבקשה הועברה בהיסוס רב ע"י "הממשל הישראלי" בעזה, אל "מדינת ישראל - רשם העמותות", וזו הניחה את הבקשה והדיון באישור "העמותות" הדתית בעזה, על שולחנו של שר הדתות דאז מר אהרן אבוחצירא, ולעיניו של הרב הראשי לישראל דאז, הראשל"צ רבינו עובדיה יוסף שליט"א. בין שני האישים נערך דיון קדחתני. הרב עובדיה יוסף הכיר מקרוב את הלכי הרוח במצרים ובעזה, ואת מנגנוני "האחים המוסלמים", עת כיהן הרב בין השנים 1950-1947 בתפקיד אב בית הדין הרבני במצרים, וכסגן הרב הראשי למצרים, בשנות העשרים לחייו.
ב-15 במאי 1948, עת פלש הצבא המצרי לישראל במקביל לצבאות לבנון, סוריה עיראק וירדן, נעצר מרן שליט"א ע"י השלטונות המצריים, נחקר ועונה בעוון אשמת ריגול לטובת ישראל, העברת מידע, וסיוע לאויב הציוני. בין שאר האשמות, נאשם מרן שליט"א שאת שיעוריו בבתי הכנסת במצרים הוא מעביר בשפה העברית שאינה מובנת למצרים, וכך הוא מוסר "סודות לאויב הציוני".

אכן היתה אמת בטענה המצרית, מרן שליט"א סייע בחשאי לתאי מחתרת ציוניים במצרים ובישראל, וכן ביקש מתלמידיו להתחיל למכור את רכושם ולעלות בחשאי לארץ ישראל. למרות החקירות הקשות לא נכנע מרן שליט"א ולא הסגיר פעילים. כשנשאל מדוע מתעקש הוא להעביר את שיעוריו דווקא בעברית? ענה בביטחון: "את התורה נלמד כפי שקבלנו אותה מה' בשפה העברית".
לאחר עיון קל במסמכי העמותה הבין הרב יוסף כי בקשת אישור העמותה אינה אלא תמימה, אך משקולי מקצועיות ביקש משר הדתות לקבל חוות דעת נוספת מראשי הממסד הדתי המוסלמי בעזה אודות פעילות העמותה, וכן קורות חיים ומידע על כל חבריה. לאחר בדיקה יסודית ומקצועית, ולאור

האמנה הפלסטינית

"האמנה הפלסטינית" של החמאס מבוססת על 3 פסוקים מתוך "סורת אל עמרן" - פרשה מהקוראן העוסקת בבני ישראל היהודים בני עמרן (עמרם), אביו של משה רבנו, פסוקים ק"ו - ק"ח, המוכיחים כי עם ישראל היו הנם הנבחר, אך "על תנאי", וכדלהלן. שלשת פסוקים אלו הפכו למעין "עשרת הדיברות" של החמאס, סיסמת הדגל במלחמת הג'האד.
לפניכם הפתיח ל"האמנה הפלסטינית" של החמאס, המהווה בסיס לכל דברי האמנה, ולאידאולוגיה החמאסית. לקרוא ולהודיע:
"חמאס, פלסטין, 1 מוחרם 1409 18- אוגוסט 1988"
"בשם אלוהים הרחמן והרחום"
"(היהודים), הייתם הטובה באומות שהוצעו לבני האדם, מצוים את הטוב, ושוללים את הרע, ומאמינים באלוהים, לו האמינו אנשי הספר (היהודים) - כי אז היה להם טוב. יש מהם מאמינים אך רובם מושחתים."
"הם לא יזיקו לכם (היהודים) אלא במעט, ואם ילחמו בכם - ייסוגו מפניכם, ולא ינצחו אתכם. הם נידונו להשפלה היכן שיהיו, אלא אם כן יחזיקו של האלוהים."

להצלחת נאיה ואלמה בני הוזה
בבריאות איתנה, הצלחה בלימודים וכל טוב

העלון מוקדש לדפוסות אביניל רבקה בת שרה

לעילוי נשמות שמעון בן רחל נלב"ע כ"ו מנחם אב ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת יצחק חגי' בן חלומה ומסעודה ז"ל נפטר י"ז כסלו תשע"א ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת אברהם מימוני ז"ל בן ר' יצחק ורומיה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

איש ואשה שזכו

הדרכה לזוגיות נכונה על ידי הרב נחום דיאמנט

ויכוח בבית אינו סימפוזיון

בדרך כלל הויכוחים הם סתם לשם ויכוח, או ליתר דיוק - ניצוח. השתתפותם פעם בסימפוזיון, איך הוא מתנהל? המנחה מציג לציבור תמשה חכמולוגים שיושבים לצידו, ומעלה את הנושא לדיון. הראשון מביע את דעתו, והיושב השני מטיח בו. השלישי מצטרף, והרביעי מתנגד. כך מתנהל הסימפוזיון בסיבוב הראשון, ואחריו סיבוב נוסף של התרסות והתנצחויות, ועדיין כל אחד בדעתו, ממשיכים וממשיכים (להשמיע ולא לשמוע) בדעות סותרות ומנוגדות זו לזו מקצה לקצה, חלפה לה כבר שעה תמימה, הגיע תורו של המנחה לסכם.

בדרך כלל הוא משמיע משהו מעין זה: "ובכן רבותי, כמובן שבמשך השעה הקצרה שעמדה לרשותנו לא הצלחנו למצות נושא כל כך ארוך, אבל שמענו דעות לכאן ולכאן. הנושא המרכזי בשבוע הבא יהיה...". ואני אשאל אותו: וכי אין אפשרות למצות נושא? אבל החכמולוגים הללו בכלל לא באו כדי לשמוע איש את אחיו, הם באו להתנצח. כל אחד מהם הגיע עם דעה מגובשת, ולא יזוו ממנה גם אם תעשה שמיניות באויר. ומדוע הם מקשיבים זה לזה? רק כדי לדעת מה להשיב ואיך לדחוף אותו לפינה, כדי שהכל יווכחו לראות מי החכמולוג הגדול ביותר, הדמוג המושלם. האם שמעתם פעם שבסימפוזיון יקום אחד המשתתפים ויאמר: "רעג אדוני, תן לי לחשוב יכול להיות שהצדק איתך", שמעתם? הם לא באו כלל לשמוע, או להתמודד באמת, הם באו להיות צודקים.

ויכוח בבית אינו סימפוזיון. יש לשמוע ולהאזין לדעתו של בן הזוג בקשב רב, מתוך ברצון להבין ולקבל, ולא כתופעה דלעיל החוזרת על עצמה בוויכוחים בין בני זוג.

כניסה לתוך דברי השני

יש לציין עוד, כי אם נכנסים אחד לדברי השני באמצע ויכוח. למשל, כשהאשה נכנסת לתוך דברי הבעל, היא עושה טעות חמורה. כי ברגע שהיא נכנסה לתוך דבריו, בתת

תיקון ט"ו באב לזיווג ולכל הישועות

לרפואה, לפרנסה, לשלום בית, לזרע של קיימא, ובפרט לזיווג. **רבים נושעו! בדוק ומנוסה!**

קבוצת תלמידי חכמים יערכו תיקון מיוחד ויעתירו בתפילה עבור כל התורמים לעמותת "אור עליון",

ביום תפילה מיוחד בצינונו הקדוש של התנא האלוף יונתן בן עוזיאל, ובקברות הצדיקים שבגליל: רבי שמעון בר יוחאי, רבי מאיר בעל הנס, חוני המעגל, חבקוק הנביא ועוד.

לתרומות ולמסירת שמות: **צלצלו 054-8486661**

ה'באבא אלעזר' זצ"ל

הפסוק מרומז כל העניין ב"ראשי תיבות". אך שימו לב, שהדרשה של המילים היא בסדר הפוך - מהסוף להתחלה. כלומר, אנו מתחילים לדרוש מהמילה "אשר", ודורשים את האותיות שלפניו בסדר הפוך, עד שאנו מגיעים לאות ו' שבמילה "ואם". וכך הרמז: **"אשר דהאן ירצח נפש באבא אלעזר בן מאיר אור ו"** (=ליל יום שישי).

לפניכם סיפור אישי מהרה"ג גדעון עטייה שליט"א, שהיה כבן בית אצל הצדיק זצ"ל: "אמא שלי (הרבנית צופיה עטייה) עברה אירוע מוחי לפני 17-16 שנה בערך. היא שכבה בבית החולים "הדסה עין כרם" בירושלים, וכל פלג גופה השמאלי השתתק כתוצאה מהאירוע. הרופאים הפנו אותה לעבור שיקום ארוך. אימי מאד לא רצתה לעבור את השיקום, ולכן היא שלחה אותי לרבי אלעזר אבוחצירה זצ"ל, לבקש ממנו שיתפלל עליה שתבריא או שתמות ח"ו".

"זה היה בליל שישי בחצות הלילה, נכנסתי לרב וסיפרתי לו את בקשת אימי. הוא אמר לי "לך ותגיד לאמא שלך בשמי: "אל תדאגי, אני מתפלל". הגעתי לבית החולים ביום שישי בבוקר, ואני מגלה שעשרות רופאים סובבים את מיטת אימי. פרופסור גימון ניגש אלי, ואני אמרתי לו: "אני אקדים לומר לך מה קרה! אמא שלי נתפאה מהשיתוק...". הוא אישר את דברי, ואז סיפרתי לו על ברכת הרב, הרופא התרגש מאד וחייב אותי חיבוק חזק. לאחר בירור קצר התברר לי שהנס התרחש בדיוק בחצות הלילה, באותה שעה שהרב התפלל לשלום אימי.

הלב ממאן להאמין כי המקובל האלוף הרב אלעזר אבוחצירה זצ"ל נפטר באופן שרגאי שכזה. אין לנו כלים ויכולות כדי להבין את משמעות הדבר, שהרי פשוט שיש בכך משמעות היסטורית הקשורה לאומה כולה. אולי מעט נוכל להבין את העניין, על פי הספדו של אחיו המקובל הרב דוד אבוחצירה שליט"א, שאמר: "פרשת השבוע (שקראנו למחרת הלוייה) פותחת במילים "אלה מסעי בני ישראל", האותיות הראשונות של המילים הנ"ל הן ראשי תיבות "אלעזר - משיח בן יוסף". כמו כן, מרן הראש"ל צ

רבינו עובדיה יוסף שליט"א פתח את הספדו במילים "רוח אפינו, משיח ה', נלכד בשחיתותם". כונת הדברים ע"פ דברי חז"ל במדרשים, כי "משיח בן יוסף" יירצח, ושוב יבוא "משיח בן דוד" ויגאלנו, בקרוב אמן. חובה לציין, שאותו חשוד ברצח ביקש ביום הרצח מכל חבריו ומכל הכיתות ב"בית הספר" שיתפללו

ש"משיח בן יוסף" לא ירצח הלילה. והרי "לא ניתנה נבואה אלא לשוטים". חז"ל אומרים "ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא". פירוש, אין דבר שלא נרמז בתורה. והנה, מצאתי בס"ד בפרשת השבוע הסמוכה ללוויית הצדיק - פרשת מסעי, רמז לכל המאורע כולו. כולל, השמות והזמן המדויק, הרמז מופיע בפסוק המתאים לו - בפסוק המדבר על "רוצח במזיד". נאמר (במדבר פרק לה פסוק יז): **"ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימות רוצח הוא"**. בארבעת המילים הראשונות של

המלצתו של המקובל האלוף

הרב בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" לעמותת "אור עליון"

תיון בפה לחתוף לזכר רמזות "אור עליון" לשלום או בלשונה וקריה ויחזיק בלם ותחזיק בראש חכר פתחו כחיי מילה בן פותח לשיא. לציבים לציבת את החיים ויש להם ג"כ כולו יום ישי. באן לקרפ ללחוב. וכן לשיא סמל לכו' או לתיקון ולחיים. לפיאות וקראת לו קרבי צדיקים ולחיים עם ישראל.

אחים יקרים! אנו דוקקים לתרומות רבות להמשך הוצאת העלון.

אנא צלצלו ותירמו 054-8486661

או הפקידו בבנק הדואר, מספר החשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון"

פדיון נפש על פי הקבלה

עם כוונות הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים כל קהילות ישראל בכל ארצות מושבותיהם נהגו לעשות "פדיון נפש" על כל צרה שלא תבוא ומייד היו נושעים:

- לרפואה, לפרנסה, לשלום בית, וכו'.
- למציות הזיווג, לזרע של קיימא, להצלחה.

סגולת הפדיון לחזירי אדם את הצלם הרוחני ואת כל כוחות הנשמה ("המוחין") שנסתלקו ממנו ונטמאו בתוך כוחות הטומאה ("הקליפה"). ובכך מסתלקת ממנו הצרה תיכף ומיד.

שימו לב לדבריו הנלהבים של המקובל רבי חיים ויטאל זצ"ל תלמיד האר"י זצ"ל על חשיבות הפדיון: "פדיון נפש זה הוא תועלת ותופעה לכל צרה שלא תבוא, ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מנסים ובודקים אותו [=פדיון נפש] יותר מאליה פעמים, והיה מועיל בעזרת השם תהיך באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותורתו לכל אדם, והיו אומרים מה גדול מעשיך ה'".

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון **צלצלו 054-8486661**

יהדות בכיף אצלכם בבית

נהגיתם מהעלון? רוצים לשמוע עוד? זה פשוט מאד! ארגנו מספר חברים בביתכם ל"חוג בית" באווירה ביתית ונחמדה הרב מנשה בן פורת מרצה בכיר בערוץ "הידברות" וכותב העלון שבידכם יעביר לכם הרצאה מרתקת בנושא המעניין אתכם:

- בחירת בן/בת זוג • סוד החלומות • זוגיות
- תורה ומדע • ארכיאולוגיה והתנ"ך • ועוד

צלצלו 054-8486661